

Lubomira Tyszler, G. Borkowska, G. Mazur

Różyce Stara Wieś, gm. Kocierzew,
woj. skierniewickie, St. 3, AZP 57-57/4

Informator Archeologiczny : badania 24, 51

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Różyce Stara Wieś, gm. Kocierzew woj. skierniewickie
St. 3 AZP 57-57/4

Uniwersytet Łódzki Katedra
Archeologii

Badania prowadziła mgr Lubomira Tyszler przy współudziale mgr G. Borkowskiej i mgr G. Mazura (antropologa). Finansował WKZ w Skierniewicach. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej i kultury grobów kloszowych. Osada kultury przeworskiej.

Badania kontynuowano w pñ.-zach. części stanowiska, przebadano 25 m² powierzchni. Osada: zanotowano częściowy zarys budynku wypełnionego gruzem polepy (na wielu fragmentach wystąpiły odciski konstrukcji obiektu), dolki postupowe (niektóre związane z konstrukcją obiektu), psie pochówki (3-4 ? szkielety), jamę gospodarczą. W odkrytej części budynku odkryto kilka dużych głazów eratycznych pochodzących najprawdopodobniej z obwarowania grobu zbiorowego kultury wschodniopomorskiej odsłoniętego w czasie ubiegłorocznych badań. Inwentarz ruchomy osady to fragmenty ceramiki, materiał osteologiczny, jeden drobny przedmiot metalowy.

Prace będą kontynuowane.

Rzechta, gm. Sieradz
woj. sieradzkie
St. 12 AZP 70-46/2

Muzeum Okręgowe w Sieradzu

Badania prowadził mgr Marek Urbański. Finansował WKZ w Sieradzu. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej ze schyłku okresu późnolateńskiego i z wczesnego okresu rzymskiego.

Stanowisko odkryto w 1983 r. podczas badań powierzchniowych w ramach AZP. Było badane wstępnie w 1985 r. W 1988 r. przeprowadzono badania ratownicze. Osada jest położona na płaszczystym cyplu wysuniętym w terasę Warty, ok. 400-500 m na południowy zachód od drogi Sieradz — Widawa. W 1989 r. kontynuowano badania ratownicze — wykopy IV, V i VI (65 m²). Odkryto fragmenty dużych jam: 10, 11 i 12, które można zakwalifikować jako chaty, których zarysy były widoczne na gł. 60-90 cm. W wypełniskach jam oraz nad nimi, w warstwie brunatno — szarej ziemi, odkryto wiele fragmentów ceramiki ręcznie leplonej z przełomu okresu późnolateńskiego i rzymskiego oraz fragmenty kości i zębów zwierzęcych. Na uwagę zasługuje zestaw zabytków wydobytych z dotychczas wyeksplorowanej części jamy 10: glazik kamienny, 2 przęśliki gliniane, 1 fragment naczynia grafitowanego, fragment brązowej zawieszki, fragment oselki, fragmenty paciorka bursztynowego, fragment glinianego ciężarka tkackiego, fragment żarna kamiennego oraz przeszło 300 fragmentów ceramiki. Nie natrafiono na ślady palenisk, choć w wykopach znaleziono sporą ilość przepalonych kamieni polnych, nie tworzących jednak żadnych konstrukcji. Nie stwierdzono również warstwy polepy. W wykopie IV, na gł. ok. 60 cm. tuż przy jamie 10, znaleziono dno popielnicy kultury lużyckiej z IV-V okresu epoki brązu z resztkami wypełniska w postaci szarego piasku i fragmentów spalonych kości ludzkich. Górna część tej popielnicy została zniszczona prawdopodobnie jeszcze w starożytności. W wykopach IV i V znajdowało się jeszcze kilka fragmentów ceramiki kultury lużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Wykop nr VI został założony 150 m na północny wschód od wykopów I-V, w pobliżu jednego z trzech wykopów rabunkowych, które zrobili w sierpniu 1988 r. pokątni „badacze”. W VI wykopie oprócz nielicznych fragmentów ceramiki kultury przeworskiej z okresu rzymskiego, odkryto także fragmenty filigranowej ozdoby srebrnej, zdobionej „oczkiem” z niebieskiego szkła.

Planuje się w przyszłości wyeksplorowanie jam 10, 11 i 12, i zakończenie badań.

Sierpów, gm. Ozorków woj. łódzkie St. I patrz epoka brązu

Sorkwity, woj. olsztyńskie
St. III AZP 22-67

Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie

Badania prowadził mgr Mirosław Hoffmann. finansowało BBiDZ w Olsztynie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury kurhanów zachodniobałtyjskich ze środkowego i późnego podokresu lateńskiego.

Oznaczona jako stanowisko III nekropola odkryta została 30 stycznia 1990 r. na terenie Zakładu Remontowo-Budowlanego PPR w Sorkwitych, przez magazyniera tego zakładu M. Stankewicza. Cmentarzysko położone jest przy północno-zachodnim brzegu Jeziora Lampackiego i znajduje się na obszarze mocno zniszczonym przez nowożytną i — jak wykazały badania — późnośredniowieczną zabudowę.

Do eksploracji nadawał się jedynie kilkudziesięciometrowej długości, wąski (ok. 4 m